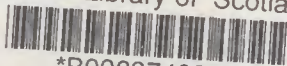

Hall 195 h. 1(1-22)

National Library of Scotland

B000274327

THE TWO WAYS, AND THE TWO ENDS.

AN DA CHRIOCH,

AGUS

AN DA SHLIGHE.

Is e mo rùn, a leughadair, anns an leabhran bheag so a sgrìobhadh: d'aire a thionndadh gu gnothach a tha ro chudthromach. Leugh e, ghuidhinn ort, gu curamach, agus gun leth-bhreith. Buinidh dhuit so a dheanamh, oir feumaidh tu aideachadh gum bheil na nithean a tha e cur an ceill fìor, agus ceart, agus gum bheil do shonas an earbsa rìu. Cìod air bì d'aois no d'inbhe tha do shonas eadhoin do shonas sìorruidh gu buileach an earbsa riu; oir is ann mu 'n dà mhùthadh *crìch'* a chum am bheil mùthadh dhaoine a triall agus an dà *shlighe* a tha treorachadh do 'n ionnsuidh a tha e a' labhairt.

Tha 'n dà chrìoch so co fad' o' cheile 'sa tha neamh, agus ifrinn, 'sa tha sonas neo-chrìochnach, agus truaighe shìorruidh. Tha 'n dara h-aon air a leigeil ris dhuinn anns a Bhiobull fo na samhlaidhean is taitniche, agus is solasaiche. Theirear rithe "Pàrras;" (Luc. xxiii. 43.) "lànachd aoibhneas, agus mor shubhachas gu sìorruidh;" (Salm xvi. 11.) àite 'sam bheil "sonas a leithid is nach faca suil, nach cuala cluas, agus nach dainig ann an cridhe duine' bhreithneachadh;" (1 Cor. ii. 9.)—àite do nach teid triobluidhean no truaighean na beatha so, mar tha ocras, agus tart, cràdh agus bròn, tinneas agus bàs—do nach teid aon diu so a steach a chaidh.; (Taisb. xxi. 4.) Agus cha neil ann an so ach ro bheag de na cunntais aoibhneach, agus ghloirmhor a tha aguin air neamh.

Ach a rìs, thac ainnt ro uamhasach, air a gnàthachadh mu'n chrìch eile. Theirear rithe, "Loch teine agus pronnusc;" (Taisb. xx. 10.) Aite anns, "Nach bàsaich a chnuimh, agus nach muchar an teine;" (Marc. ix. 48.) 'S am bheil, "Lasair gun aon bhoinne uisge a dh'fhionnarachadh na teanga." (Luc.

xvi. 24, 26.) “ Sgrios siorruidh ’o lathair an Tighearna;” (2 Tessal. i. 8, 9.). Aite’s am bheil, “ Gul agus caoidh agus giosgan fhliacal.” (Mata viii. 12.)

Agus an urrainn dhuit, a leughadair, a smuaineachadh gun mhòr iomaguin gum bheil an dara crìoch dhiu so gu cìnteach aig ceann do thurus-sa? Nach tugadh tu moran gu fios a bhi agad co dhiu a chum am bheil thu a dol? Feudaidh tu fios fhaghuinn air a so le smuaineachadh mu’n *Dà Shlighe* a tha trèrachadh a chum na *Dà Chrich* a dh’ainmich mi.

’Si a cheud slighe, (rin goirear, “ slighe na beatha,”) slighe a chridimh, agus na naomhachd—slighe chumhann air nach eil ach ro bheag ag imeachd. Ma tha toil agad dol a steach oirre feumaidh tu toiseachduinn le do bharailean fein a strìochdadh gu buileach do na barailean a gheibh thu ann am focal Dhe. Feumaidh tu, anns a cheud dol amach, làn gheill a thoirt do na ’m bheil e ag radhuinn mu thu bhì àd pheachdach, agus a bhi buailteach do fheirg Dhè airson do pheachduidhean; agus ma tha ag sam bì agad gum oheil thu mar so comh-shìn do smuaintean, agus do ghnathachadh ri lagh Dhe, ’san sin chi thu gum bheil cainnt a Bhiobuill mud thiomchuill ccart, gum bheil thu toilteanach air peanas siorruidh. Feumaidh tu mar an ceudna gabhail ris na bheil e ag innseadh mu mhòr thròcair Dhè agus mu’n t-shaor mhaitheanas a tha e a toirt do gach neach a thig do ionnsuidh tre creidimh anns an t-Shlànuighfhear, a chaidh a cheusadh airson pheachdach. Cuimhnich anns gach am gur e Crìosd an t-shlighe bhco,” “ agus fhior,” gur ann trid san ambàin is urrainn dhuit dol a chum an athair, no maitheanas fhaotuinn.

Anis gheibh thu, ma dh’fheuchas tu e, gum bheil a bhì’g aideachadh do pheachduidhean gun cheiltinn sam bì, agus gum bheil a bhi gabhail gu taingeil ri slainte mar thiodhlac saor tre chrann-ccusaidh Iosa fada fad’ an aghaidh uail agus fein-fhireantachd do chridhe uaibhrich fheolmhoir: agus gheibh thu gum bheil an t shlighe so gu sonruichte doirbh anns a mheud is gur slighe aithreachais, agus urnuigh, agus spioradalachd intinn, agus fein-aichidh, agus naomhachd i. Cha’n urrainn dhuit a leithid so *de dhleas* nais a choimhlean-

adh, no leithid so de dh'aighnidhean altrum gus am bheil am Spiorad ag atharrachadh agus ag ath-nuadhachadh & intinn gu buileach. Ach tha esan làn-fhoghuinteach agus mar an ccudna toileach gu so a dheanamh. An uair a tha thu ag iarraidh, agus a faighinn a chomhnaidh-san tha fìor chràbhachd, no naomhachd a fàs cha ne amhain na ni comasach, ach na ni ro thaitneach dhuit. Tha an gliocas, an neart, agus a bhuidh a tha esan a toirt dhuit, agus a tha air a ghealtuinn ann am moran earrannan de 'n Sgrìobtur ge 'd dheanamh na 'd urrainn air an t-shlighe a choisèachd. Tha an t-sìth, an dochas, agus an t-aoibhneas spioradail a tha thu a mealtuinn ann a bhì ga coisèachd ga deanamh ro mhìlis agus sòlasach.

Si an dara slighe slighe na h-an-diadhachd, na truailleadh agus na saoghaltachd. Tha i na slighe ro lcathann; agus tha iad ro lionmhor a tha gluasad oirre. An so gheibh thu cuid a tha gu follaiseach ag aicheadh Dhè agus a deanamh tàir air sìorruidheachd; cuid a tha ri seors'aidmheil creidimh ach a tha tilgeadh air falbh moran de na firinnean is cudthromaiche 'sa Bhìobull, no a coimhead na firinn ann an neo-fhircantachd; cuid a tha 'g earbsa as an deagh dheanadais fein agus a cur focal Dhe ann an suarrachas; agus cuid a tha làn ceilge ga chlaonadh agus ga fhìaradh. Ann an so tha fear na misg, agus na neoghloine; fear nam brcug, agus an tualeis; fear nam mionnan cithich, agus na carachd fear an fharmaid agus a mhiruin; agus fear an fhein-ghraidh." 1 Cor. vi. 9—11. Ann an so tha iadsan a tha gradhachadh airgid, agus onoir agus solais an t-shaoghail so—tha a chuideachd do-airimh sin a tha, "Toirt an aire do nithibh talmhaidh," agus, "marso a tha na 'n naimhdcan do chrann-ccusaidh Chrìosd." Phil. iii. 18, 19.

'S iad so an da shlighe a tha treorachadh gus an da chrich eadar am bheil muthadh co mor. Agus co an t-shlighe dhiu so air am bheil thusa a gluasad? Ma tha thu air slighe na beatha dheanainn gairdeachais maille ruit. Ach ma tha thu air slighe lcathainn, an sgrios ghuidhinn ort gu durachdach, thu ga treigsinn gun an dàil eadhoin is lugha. Tha slighe na slainte fathasd fosgailte dhuit. Iarr i mata gun tuille moille

mu'n dean am bàs agus breitheanas, agus doruinn-greim ort.

Gabh aithreachas do'd pheachduidhean, lùb do ghluinean, agus do chridhe, ann an urnuigh airson tròcair, agus toisich air a Bhiobull a rannsachadh gu mìn agus gu curamach. Chi thu an sin ciod air bi bu ghnathachadh dhuit anns an am a dh'fhalbh gum bheil gach ni a tha feumail airson do shlainte ullmhaichte fa'd chomhair. Tha Dia ullamh gu trocair a nochdadh eadhoin do'n pheachdach as graineile a thig do ionnsuidh am an ann a Mhic. 1 Tim. i. 15, 16. "Tha fuil Iosa a glanadh 'o gach uile pheachdadh." 1 Eoin i. 7. Co air bi a chreideas bithidh e air a thearnadh. Eoin iii. 15. Agus na bi ag radhuinn gum bheil thu air do "Cheangal le slabhruidh a pheachdurdh." Gum bheil thu easlan, agus nach urrainn dhuit thu fein fhuasgladh no a leigheas. Thainig an Slanuigh-fhear a "dh'each each fuasgladh do na bruighdean;" Luc. iv. 18. agus tha e ga thairgsinn fèin mar ard Leigh gu'd eucailleann spioradail uile leigheas agus gu nadur nuadh agus naomh a thoirt dhuit.

A chum so a thoirt mu'n cuairt tha e a gealtuinn an Spioraid a shoillearachadh d'intinn, a dh'ath-nuadhachadh d'aignidhean. Luc. xi. 13. Tha e a tairgsin dhuitsa, agus do gach neach uisge na beatha (eadhoin an Spiorad,) ag radhuin ma tha tart air neach air bi thigeadh e do 'm ionnsuidhsa agus òladh e." Eoin vii. 37. "Tha 'n Spiorad agus a bhcan nuadh phòsda ag radhuinn thig, agus abradh an ti a chluinneas thig, agus thigeadh gach neach leis an aill, agus gabhadh e de dh' uisge na beatha gu saor. Taisb. xxii. 17.

Tèich ro 'n fheirg a tha ri teacnd: Dean greim air a bheatha inhairionnaich.

Seall airson nau earrannan sin de'n sgrìobtur a tha cheana air an comharrachadh amach anns na duilleagan so, agus a thuille air a so leugh gu curamach na h-earannan so a leanas. Saln i. Mat. vii. 24—29. Mat. xxv. Eoin iii. Rom. iii. Eph. li.

GLASGOW:

Printed by J. Niven & Son, Glassford Street,
For the GLASGOW RELIGIOUS TRACT SOCIETY, and Sold at their
Depositories, 158, Trongate, and 99, Buchanan Street.

